

المختصر في صفة الحج

**Un scurt ghid despre
Pelerinajul cel Mare (al-
Hajj)**

Un scurt ghid despre Pelerinajul cel Mare (al-Hajj)

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului nostru Mohammed, asupra familiei sale și asupra companionilor săi.

Așadar,

Aceasta este o scurtă prelegere de descriere a Hajj-ul (Pelerinajul Major), în care am încercat să evidențiem majoritatea aspectelor de care ar avea nevoie un pelerin.

Îl rugăm pe Allah să îl primească sincer devotat Mulțumirii Sale și să îl facă folositor pentru toți musulmanii.

Comisia Științifică a Asociației pentru Promovarea Conținutului Islamic în Limbi Străine

Introducere

În primul rând: Condițiile acceptării actelor de adorare

Actele de adorare nu sunt acceptate de Allah Preaînaltul, decât dacă îndeplinesc două condiții specifice, și anume:

Sinceritatea și devoțiunea, în sensul că prin acest act este căutată Mulțumirea lui Allah și răsplata Vieții de Apoi. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾¹

Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui¹, [Coran, 98:5]

Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».

„Faptele sunt (socotite) după intenții, și fiecare om va obține (ca răsplată) ceea ce a intenționat.”²

Urmarea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vorbă și în fapte. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ».

„Aceluia care a introdus o inovație în religie, aceasta îi va fi respinsă și neacceptată de către Allah.”³ Consemnat de Bukhari (2697) și Muslim (1718), iar în relatarea consemnată de Muslim (1718):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

„Fapta împlinită ce nu este în conformitate cu principiile noastre va fi respinsă.”⁴

---

¹ Adică: Îndreptându-se spre El și spre adorarea Sa, întorcându-se de la orice altceva.” - aceasta este traducerea interpretării lui al-Saadi (pag. 538).

² Consemnat de Bukhari, nr. (1), și Muslim, nr. (1907).

³ Consemnat de Bukhari, nr. (2697), și de Muslim, nr. (1718).

⁴ Consemnat de Muslim, nr. (1718)

***

Prima parte: Reglementările referitoare la Miqat-uri

Miqat-urile sunt locurile pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a desemnat pentru ca cei care doresc să îndeplinească Hajj sau Umrah să intre din acea zonă în starea de sacralizare rituală - ihram.

Astfel, este obligatoriu pentru cel care a trecut prin aceste zone intenționând să îndeplinească Hajj sau Omrah să intre de acolo în starea de ihram, și nu îi este permis să treacă de ele fără a intra în starea de sacralizare rituală.

Pentru acela care este situat mai aproape de Mecca decât aceste zone de Miqat, este considerat ca miqat pentru el locul în care el se află și din acel loc trebuie să intre în starea de ihram pentru Hajj sau Umrah.

În ceea ce îi privește pe oamenii din Mecca și pe cei rezidenți în aceasta, ei intră în starea de ihram pentru Hajj din Mecca, iar pentru Umrah trebuie să iasă din perimetrul sacru, precum către zona Tan'im sau alte locuri similare, și de acolo intră în starea de ihram.

Cel care călătorește cu avionul va intra în starea de ihram în momentul survolării zonei de Miqat, trebuind să se pregătească pentru aceasta și să poarte hainele specifice ihramului (în cazul

bărbaților) înainte de a ajunge la granițele zonei de Miqat, iar când ajunge la acestea trebuie să intenționeze imediat intrarea în starea de ihram. Astfel, lui nu îi este permis să întârzie intrarea în starea de ihram până la aterizarea avionului, spre exemplu, și este mai bine să fie precaut și să facă Talbiah (intenția și formula rostită pentru Hajj și Umrah) înainte de a ajunge la Miqat, de teama omiterii zonei de Miqat din cauza vitezei avionului.

A doua parte: Tipurile de Hajj și reglementările acestora:

Există trei tipuri de Hajj, după cum urmează: Tamattu', Ifrad și Qiran.

Cea mai bună formă de Pelerinaj este Hajj at-Tamatu' pentru acela care nu a adus cu el un animal de sacrificiu. Acesta presupune ca pelerinul să intre în starea de sacralizare rituală pentru Umrah în timpul lunilor de Hajj, apoi să facă Tauaf și Sa'i (îndeplinind Umrah), apoi să își asume starea de sacralizare rituală pentru Hajj în decursul aceluiași an.

Hajj al-Ifrad presupune intrarea în starea de sacralizare doar pentru îndeplinirea ritualurilor de Hajj, iar atunci când ajunge la Mecca, i se recomandă, ca Sunnah, îndeplinirea Tauaf-ului de sosire și apoi as-Sa'i pentru Hajj, fără a își tăia sau rade părul și fără a ieși din starea de sacralizare ihram, ci, dimpotrivă, rămâne în aceasta până la

încheierea ritualului de aruncare a pietricelelor la Jamarat, în Ziua de Sărbătoare. Este, de asemenea, permisă amânarea Sa'i-lui pentru Hajj după realizarea Tauaf-ului pentru Hajj.

Hajj al-Qiran presupune intrarea în starea de sacralizare rituală împreună pentru Umrah și Hajj, confirmând intenția prin formula: „Labeik Allahumma Umrah ua Hajj” (O, Allah, am răspuns (chemării Tale) prin efectuarea Omrah și Hajj).

Cel care realizează Hajj al-Qiran îndeplinește aceleași ritualuri ca și cel care îndeplinește Hajj al-Ifrad, cu diferența că acelaia care realizează Hajj al-Qiran i se impune sacrificarea unui animal, iar acelaia care realizează Hajj al-Mufrid nu i se impune acest lucru.

A treia parte: Maniera și reglementările stării de sacralizare rituală - ihram:

Aceluia care intenționează să intre în starea de ihram îi sunt prescrise următoarele aspecte:

Îmbăierea, care este un act confirmat de Sunnah, atât pentru bărbați, cât și pentru femei, inclusiv cele aflate la menstruație sau în perioada postpartum.

Parfumarea părului și bărbii cu cele mai bune parfumuri de 'Oud sau cu alte parfumuri și nu este nicio problemă dacă urmele acestora rămân și după intrarea în starea de ihram. Femeii nu îi este permisă parfumarea, pentru ca mirosul ei să nu fie simțit de către bărbații străini de ea.

Purtarea îmbrăcăminții speciale de ihram, care este o bucată de material superioară și una inferioară; Sunnah fiind ca acestea să fie albe și curate sau noi. Femeia poate purta orice își dorește pe parcursul perioadei de ihram, cu condiția ca îmbrăcămintea ei să nu fie o formă de împodobire și expunere a frumuseții sale. Ea nu trebuie însă să își acopere mâinile cu mănuși și fața cu niqab, dar le poate acoperi cu altceva în afara acestora (precum marginea hainelor, un vâl necusut și nelegat pe față etc).

Urmarea intrării în starea de ihram de împlinirea imediată a unei rugăciuni, fie dintre cele obligatorii, fie dintre cele opționale; însă aceasta nu se impune cu necesitate.

Reostirea formulei: „Labbayka Allahumma Omrah” (O, Allah, am răspuns Chemării Tale prin efectuarea Omrah), dacă împlinește Omrah, Plerinajul Mic, sau „Labbayka Allahumma Hajj” (O, Allah, am răspuns Chemării Tale prin efectuarea Hajj), dacă îndeplinește doar Pelerinajul Mare (Hajj al-Ifrad) și „Labbayka Allahumma Umrah ua Hajj” (O, Allah, am răspuns Chemării Tale prin efectuarea Umrah și Hajj), dacă și-a asumat un singur ihram pentru cele două, în cazul Hajj al-Qiran.

Dacă cel care dorește să intre în starea de ihram se teme de un obstacol care l-ar putea împiedica să desăvârșească ritualurile pelerinajului, îi este permis acestuia să menționeze o condiție la

intrarea în starea de ihram spunând: „... iar dacă se va întâmpla ceva care să mă prevină (de la completarea ritualurilor), atunci locul ieșirii mele din starea de sacralizare va fi acolo unde Tu m-ai oprit”. În cazul în care el a menționat această condiție și s-a întâmplat ceva care l-a împiedicat să completeze ritualurile, poate ieși din stare de sacralizare, fără a avea nicio obligație sau responsabilitate asupra sa.

Apoi, trebuie să rostească în mod cât mai frecvent Talbiah: „Labbayka Allahumma labbayk; labbayka la sharika laka labbayk; inna al-hamda ua an-ni'mata laka ua al-mulk, la sharika lak” („O, Allah, am răspuns Chemării Tale, am răspuns; am răspuns chemării Tale, Tu nu ai niciun asociat, am răspuns; cu adevărat, toată Lauda, toate Bindecuvântările și toată Stăpânirea sunt ale Tale; Tu nu ai niciun asociat!” Bărbatul își va ridica vocea rostind Talbiya, la fel și femeia, însă cu condiția ca ea să nu fie în prezența unor bărbați străini. De asemenea, este recomandat ca pelerinul aflat în stare de ihram să rostească frecvent Talbiya, mai ales la schimbarea locurilor sau momentelor, precum atunci când urcă o înălțime, coboară o pantă, ori când se apropie noaptea sau ziua.⁵

---

⁵ Semnificația formulei de Talbiah când spune „Labbayka” este aceea de răspuns la Chemarea Ta, o, Doamne, în numeroase rânduri, în mod repetat, și are sensul

Talbiah este prescrisă în cazul realizării Pelerinajului Mic, Umrah, din momentul intrării în starea de ihram și până la începutul Tauaf-ului (înconjurarea rituală a Kaabah), iar în cazul efectuării Pelerinajului Mare Hajj din momentul intrării în starea de ihram și până la începutul ritualului de aruncare a pietricelelor la Jamarat al-'Aqabah, în Ziua de Sărbătoare.

Cel aflat în stare de sacralizare rituală ihram trebuie să acorde o atenție deosebită în sensul evitării oricăreia dintre interdicțiile ihramului (mahdhūrāt al-ihrām) până ce iese din aceasta.

---

răspunsului omului la chemarea Domnului său și supunerea și ascultarea față de El. „Inna al-hamda ua an-ni'mata laka ua al-mulk” - „al-hamd” - Lăudarea - reprezintă descrierea Celui Căruia I se aduce Mulțumire și Laudă ca deținând Atributele Perfecțiunii și Deplinătății, împreună cu iubirea față de Acesta și Glorificarea Sa, iar atunci când aceasta se repetă se transformă în Preamărire. „An-ni'amah” - Binecuvântarea - este tot binele revărsat de Allah asupra robilor Săi, prin care le este oferit ceea ce este dezirabil și dorit și este îndepărtat de la ei ceea ce este neplăcut și urât. „Al-mulk” - stăpânirea, înseamnă că toată Stăpânirea Îți aparține Ție, Allah Preaslăvitul și Preaînaltul fiind Unicul Stăpânitor Desăvârșit. „La șarika lak” - Tu nu ai niciun asociat, adică nimeni nu Îți este asociat Ție în privința celor definitiv specifice numai lui Allah Atotputernicul, în Atributele Sale desăvârșite, precum și în Unicitatea Sa în privința Stăpânirii, Creației, Orânduirii și Divinității Sale. (Rezumat din Majmu'a Fatawa ua Rasa'il Al-'Uthaymin (22/96).

Partea a patra: Madhurat al-ihram (acțiuni interzise în timpul stării de ihram)

Acțiunile interzise în timpul stării de ihram sunt:

Raderea, tăierea sau smulgerea părului, din orice loc de pe corp.

Tăierea completă sau parțială a unghiilor de la mâini și picioare.

Acoperirea capului cu ceva care să se muleze sau să fie lipit de el, precum căciulă, eșarfa ghutrah, turban, sau punerea pe cap a unei haine, batic sau batistă, pături, bucată de carton sau orice altceva cu care se intenționează acoperirea capului. Această chestiune îi privește pe bărbați în mod special, excluzând femeile.

Purtarea hainelor obișnuite, croite pe măsura corpului, în forma lor cunoscută, precum: hainele croite, pantalonii, cămașa, șosetele și mănușile. Această interdicție este specifică bărbatului, nu și femeii; căci femeia este doar oprită de la următoarele:

Purtarea Niqab-ului (vălul legat pe cap care acoperă fața) sau burqa (pelerina care acoperă corpul complet inclusiv fața), precum și al-litham (tipul de văl care este folosit de obicei de către beduini pentru a-și acoperi nasul și gura în deșert), care sunt asemănătoare niqab-ului. Atunci când se află în apropierea bărbaților străini de ea, însă, își poate acoperi fața cu pelerina ei sau cu orice bucată

de material (de obicei coborâtă din creștetul capului). Nu este nicio problemă dacă aceasta îi atinge fața și nu trebuie să folosească o bandă sau o ramă specială pentru a îndepărta acest acoperământ de față, întrucât nu există nicio evidență care să confirme prescrierea acestui aspect.

Purtarea mănușilor, însă își poate acoperi mâinile în prezența bărbaților străini de ea acoperindu-le cu marginea îmbrăcămintei ei.

Parfumarea corpului sau a hainelor de ihram.

Uciderea sau vânarea animalelor sălbatice, chiar dacă nu le-a ucis.

Cererea în căsătorie, fie pentru sine, fie pentru altcineva.

Încheierea contractului de căsătorie.

Contactul fizic în afara actului sexual propriu-zis, cum ar fi sărutul sau atingerea cu dorință.

Contactul sexual direct intern.

***

Partea a cincea: Descrierea Tauaf-ului (înconjurarea rituală a Kaabei)

Atunci când cel aflat în starea de ihram intră în Moscheea cea Sfântă, îi este recomandat Sunnah să pășească cu piciorul drept și să spună ruga de intrare în moschee, cea mai autentică dintre acestea fiind: „Allahumma iftah ly abuaba rahmatik!” (O, Allah, deschide-mi mie porțile Îndurării Tale).

Această rugă trebuie spusă la intrarea în orice moschee, ci nu în mod special la intrarea în Moscheea cea Sfântă (Masjid Al-Haram).

Când dorește să înceapă Tauaf-ul (înconjurarea rituală a Kaabei), el trebuie să își așeze îmbrăcămintea de ihram în modalitatea al-idtiba'a, și anume: să așeze bucata de material din partea de sus a ihram-ului astfel încât jumătatea sa să vină în partea dreaptă sub subraț (descoperind umărul drept), iar colțul său să vină peste umărul stâng. Păstrarea părții de sus a îmbrăcăminții de ihram în această modalitate este valabilă doar în timpul Tauaf-ului, imediat după aceasta revenind la modalitatea obișnuită (ca un șal care se înfășoară acoperind ambii umeri).

Apoi merge către Piatra Neagră și o atinge cu mâna dreaptă și o sărută; iar în cazul în care nu poate să o sărute, o atinge cu mâna și își sărută mâna; în cazul în care nu a reușit să o atingă cu mâna, o atinge cu ceva avut la îndemână, precum un toiaș sau ceva asemănător și sărută obiectul care a atins Piatra Neagră; iar dacă nici aceasta nu îi este posibil, se îndreaptă în direcția Pietrei Negre și își ridică mâna dreaptă către ea (în formă de salut), fără a își mai săruta, și cel mai indicat este să evite aglomerația și înghesuiala, pentru a nu îi răni pe ceilalți oameni și nici nu a fi rănit de ei.

Atunci când atinge Piatra Neagră el trebuie să spună: „Allahu Akbar!” (Allah este Cel mai Măreț).

Apoi el se întoarce către dreapta, lăsând Kaabah să vină în stânga lui și începe înconjurul ritual al Kaabah - Tauaf. Atunci când ajunge la Colțul Yemenit îl atinge fără a îl săruta. În cazul în care acest lucru nu îi este posibil, el nu trebuie să se înghesuie printre oameni și nici nu trebuie să îl salute (ca în cazul Pietrei Negre).

Este recomandat ca între Colțul Yemenit și Piatra Neagră să spună: „Rabbana atina fid-dunia hasanah, ua fil-akhirati hasanah, ua qina adhaba-n nar” (O, Allah, dă-ne nouă bine în această viață, și bine în Viața de Apoi, și ferește-ne de pedeapsa Focului Iadului).

Și de fiecare dată când ajunge în dreptul Pietrei Negre ridică mâna în semn de salut către ea, spunând „Allahu Akbar!” (Allah este Cel mai Măreț).

În restul Tauaf-ului poate recita orice dorește dintre Pomeniri, Rugi sau Versete din Coran.

Este recomandat ca act Sunnah repeziciunea în mers doar în primele 3 înconjurări rituale, mergând rapid și cu pași mici; urmând ca în următoarele 4 înconjurări să meargă așa cum se merge în mod obișnuit.

După ce completează Tauaf-ul trebuie să meargă către Maqam Ibrahim (locul în care se consideră că se află urmele tălpilor Profetului Avraam - Pacea fie asupra sa, de atunci de când a ridicat temeliele Kaabei) și să recite Versetul „Ua-ttakhadhu mim maqami Ibrahima musalla” (Și luați locul lui

Avraam drept loc de rugăciune), apoi împlinește în spatele acestuia două unități de rugăciune (2 rakat) sau în orice alt loc din moschee, dacă nu îi este posibil acolo, citind în acestea în prima unitate de rugăciune, după Surat al-Fatiha, Surat al-Kafirun (Qul ya ayyuha al-kafirun), iar în cea de a doua unitate de rugăciune, după Surat al-Fatiha, Surat al-Ikhlâs („Qul Hua Allahu Ahad).

﴿...وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى...﴾

(Și luați [o, credincioșilor] locul lui Avraam drept loc de Rugăciune...), [Coran, 2:125] apoi împlinește în spatele acestuia două Unități de rugăciune (2 Rakat) sau în orice alt loc din moschee, dacă nu îi este posibil acolo, recitând în acestea în prima Unitate de rugăciune, după Surat al-Fatiha:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

(Spune: O, voi, necredincioșilor!) [Coran, 109:1] iar în cea de a doua Unitate de rugăciune, după Surat al-Fatiha:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

1. Spune: „El este Allah, Cel Unic! [Coran 112, 1]

Partea a șasea: Descrierea Sa'i (traseul dintre Safa și Marua):

Atunci când pelerinul încheie Tauaf-ul și cele două unități de rugăciune aferente acestuia se îndreaptă către Sa'i, iar atunci când s-a apropiat de Safa, trebuie să recite: „Inna as-Safa ual-Marua min

şa'airi Allah” (Cu adevărat, Safa și Marua sunt dintre simbolurile lui Allah), apoi spune: „Încep cu ceea ce Allah a menționat dintâi.” (și anime cu Safa).

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

(Cu adevărat As-Safa și Al-Marua sunt dintre rânduielile lui Allah...) Apoi spune:

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ».

„Încep cu ceea ce Allah a menționat dintâi.”⁶

Apoi urcă pe As-Safa până când vede Kabah sau direcția ei, se îndreaptă cu fața către ea, mărturisește Unicitatea lui Allah, Îl Preamărește și spune:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»،
ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

„Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul, care nu are pe nimeni asociat. A Lui este Stăpânirea și a Lui este toată Lauda, și El este cu Putere peste toate, Atotputernic. Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul. El Și-a împlinit Promisiunea, Și-a sprijinit robul și i-a învins singur pe aliați.” Apoi a făcut Duaa (rugi) între acestea și a repetat de 3 ori⁷.

Apoi coboară mergând dinspre Safa către Marua, iar atunci când ajunge la zona însemnată cu

⁶ Consemnat de Muslim, nr. (1218).

⁷ Consemnat de Muslim, nr. (1218).

culoarea verde începe să se grăbească viguros, mergând cu repeziciune, ca și cum ar alerga încet, până ce ajunge la următorul semn verde, după care va merge din nou normal, ca mersul obișnuit. Acest mers viguros, ca un alergat lent nu este prescris și femeilor.

Când ajunge la Marua îi este prescris să facă asemenea cum a făcut și la Safa (vezi al doilea alineat).

Apoi coboară mergând de la Marua către Safa, iar atunci când ajunge la semnul verde începe să meargă viguros, ca un alergat ușor, până ce ajunge la următorul semn verde, de la care continuă cu mersul său obișnuit.

Și tot astfel până ce completează 7 ture, socotite de la Safa la Marua o tură și de la Marua la Safa o altă tură.

În timpul Sa'i-ului poate recita orice dorește dintre Rugi, Pomeniri sau Coran.

Partea a șaptea: Descrierea raderii și scurtării părului

Dacă cel care îndeplinește Pelerinajul Mic a încheiat Tauaf-ul și Sa'i-ul său, trebuie să își radă părul sau să își scurteze din el, pentru bărbați, iar Sunnah este ca scurtarea sau raderea să se facă de pe toată suprafața capului.

Raderea este mai bună decât scurtarea, cu excepția situației în care perioada de Hajj este atât de apropiată încât nu mai rămâne timp pentru ca

părul să iasă din nou, situație în care este preferabil să se rezume la tăierea părului (fără a îl rade).

Iar în ceea ce o privește pe femeie, ea trebuie să taie din vârfurile părului său o lungime cât un vârf de deget.

În ceea ce îl privește, însă, pe cel care se află în starea de sacralizare pentru Hajj al-Mufrad sau Hajj al-Qiran (în cazul căroră Umrah și Hajj sunt realizate împreună, într-un singur ihram), acesta nu trebuie să își ia din păr decât în Ziua de Sărbătoare, după aruncarea pietricelelor la Jamarat al-Aqabah.

Prin aceasta, cel care face Pelerinajul cel Mic Omrah l-a încheiat, așa cum și cel care se află în Hajj at-Tamatu', este considerat a fi încheiat ritualurile aferentei Umrei sale.

Descrierea Hajj-ului

Prima parte: Intrarea în starea de sacralizare ihram pentru Hajj:

Este recomandat Sunnah ca cel care își dorește să împlinească Pelerinajul Mare - Hajj - să intre în starea de ihram în perioada de dimineață către prânz (timpul rugăciunii de Duha) din ziua de Taruia, cea de a opta zi a lunii Dhul Hijjah, din locul în care el și-a formulat intenția, dacă se află în Mecca sau în zona dintre Moscheea Sfântă și

punctele de Miqat; iar în afara acestei situații o va face în momentul în care trece prin zonele de Miqat.

În timpul intrării în stare de sacralizare pentru Hajj va face aceleași lucruri pe care le-a făcut și la intrarea în starea de ihram pentru Umrah, intenționând intrarea în starea de sacralizare pentru Hajj și rostind formula de Talbia, diferența fiind că, spre deosebire de Talbia pentru Omrah va spune „Labbayka Hajjan” [Am răspuns Chemării Tale (împlinind) Hajj-ul] în loc de „Labbayka Umrah.” [Am răspuns Chemării Tale (împlinind) Umrah].

Iar în cazul în care el se teme de un obstacol care l-ar putea împiedica să desăvârșească ritualurile pelerinajului, îi este permis să menționeze o condiție la intrarea în starea de ihram spunând: „... iar dacă se va întâmpla ceva care să mă împiedice (de la completarea ritualurilor), atunci locul ieșirii mele din starea de sacralizare va fi acolo unde Tu m-ai oprit”. Astfel, atunci când el a menționat această condiție și s-a întâmplat ceva care l-a împiedicat să completeze ritualurile, poate ieși din stare de sacralizare, fără a avea nicio obligație sau responsabilitate asupra sa.

Apoi, trebuie să rostească în mod cât mai frecvent Talbia: „Labbayka Allahumma labbayk; labbayka la șarika laka labbayk; inna al-hamda ua an-ni'mata laka ua al-mulk, la șarika lak” (O, Allah, am răspuns Chemării Tale, am răspuns; am răspuns

Chemării Tale, Tu nu ai niciun asociat, am răspuns; cu adevărat, toată Lauda, toate Binecuvântările și toată Stăpânirea sunt ale Tale; Tu nu ai niciun asociat!). Bărbații trebuie să ridice vocea în timpul rostirii Talbia, și de asemenea și femeile, dacă nu se află în prezența bărbaților străini de ele. Cel aflat în starea de ihram trebuie să își ridice vocea, mai ales în momentul schimbării dintr-un loc în altul sau dintr-un timp la altul, ca atunci când urcă într-o zonă înaltă sau coboară într-o zonă joasă sau la sosirea zilei sau a nopții.

Talbia este prescrisă din momentul intrării în starea de ihram și până când se începe aruncarea pietricelelor la Jamarat al-Aqabah în Ziua de Sărbătoare.

Cel aflat în stare de sacralizare rituală ihram trebuie să depună o atenție deosebită în sensul evitării producerii oricăreia dintre mahdhurat al-ihram (acțiuni interzise în timpul stării de ihram), până ce iese din aceasta.

***

Partea a doua: Înnoptarea la Mina

Apoi, îi este recomandat ca act de adorare Sunnah să meargă către Mina în cea de a opta zi de Dhul Hijjah, unde va sta până va împlini Rugăciunile de Dhuhur, 'Asr, Maghrib, 'Ișa și Fajr. Rugăciunile vor fi îndeplinite în formă prescurtată (prescrisă de Sunnah), dar fiecare individual, întrucât Profetul

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să se roage aceste Rugăciuni în Mina, în formă prescurtată, dar fără a le combina.

Partea a treia: Poposirea pe Muntele Arafah și înnoptarea la Muzdalifah

La răsăritul Soarelui, în cea de a noua zi de Dhul Hijjah, Ziua de Arafah, se îndreaptă dinspre Mina către Arafah, poposind la Nimrah până la prânz, dacă îi este posibil, iar dacă nu, nu este nicio problemă, pentru că poposirea pe Nimrah este doar un act recomandat Sunnah.

Iar când Soarele ajunge la zenit (la intrarea timpului Rugăciunii de Dhuhur), se îndeplinesc Rugăciunile de Dhuhur și 'Asr, două câte două, un după alta, în comasare anticipată, așa cum și Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut.

După Rugăciune, se dedică rugilor și Pomenirii lui Allah, cu smerenie și supunere, cerând tot ceea ce el își dorește, cu mâinile ridicate și îndreptat spre Qiblah.

Ruga pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să o rostească cel mai mult în aceste circumstanțe mărețe era: „La ilaha illa Allah uahdahu la șarika lah; lahul-mulku ua lahul-hamdu ua huua ‘ala kulli șay’in qadir.” (Nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni asociat; a Lui

este Stăpânirea și a Lui este Lauda și El este cu Putere peste toate, Atotputernic.)

Dacă pelerinul se simte obosit și dorește să se destindă puțin vorbind cu însoțitorii săi despre lucruri folositoare sau citind câte ceva din unele cărți benefice — mai ales cele care vorbesc despre Generozitatea lui Allah și multitudinea Dăruirii Sale — astfel încât speranța sa în Mila lui Allah să crească în această zi, atunci aceasta este un lucru bun. Apoi, să revină cu smerenie la implorarea lui Allah, străduindu-se din plin să profite de ultima parte a zilei prin rugă, căci cea mai bună rugă este ruga din Ziua de Arafah.

Atunci când Soarele apune în Ziua de Arafah, pelerinul se îndreaptă către Muzdalifah.

Când ajunge acolo se roagă Rugăciunea de Maghrib trei unități de Rugăciune și Rugăciunea de 'Ișa două unități de Rugăciune, comasate.

Dacă pelerinul se teme să ajungă la Muzdalifah după mijlocul nopții, el se poate Ruga înainte de a ajunge acolo, pentru că nu este permis ca Rugăciunea să fie amânată până după miezul nopții.

Apoi va dormi în Muzdalifah și imediat cum se ivesc zorile la intrarea timpului Rugăciunii de Fajr, o va împlini cât mai devreme, rostind Adhanul și Iqama pentru aceasta.

Apoi se îndreaptă spre al-Maș'ar al-Haram, Mărturisește Unicitatea lui Allah, Îl Preamărește și face rugă (cerând ceea ce dorește) până când se

luminează de ziuă complet. Iar dacă nu îi este cu putință să ajungă la al-Maș'ar al-Haram, să se roage acolo unde se află; după cum a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«وَقَفْتُ هَاهُنَا وَجَمَعْتُ كُلَّهَا مُوقِفٌ»

„Am stat aici, iar (zona de la) Jam'a (Muzdalifah) este în întregime loc de oprire (pentru pelerinaj).”
Și să fie în timpul rostirii Dhikr-ului și a rugilor (Duaa) cu fața către Qiblah și cu mâinile ridicate.

Partea a patra: Acte de efectuat în Ziua de Sărbătoare (Eid)

Când Soarele este foarte aproape de a răsări, pelerinul părăsește Muzdalifah către Mina, înainte de răsăritul Soarelui, grăbind mersul său în Valea Muhassir.

Atunci când ajunge la Mina va arunca Jamrat Al-Aqabah, cea mai apropiată de Mecca, prin aruncarea odată (într-o singură rundă) a șapte pietricele succesive. Pietricelele trebuie să aibă aproximativ mărimea unui sâmbure de curmală și trebuie să rostească Takbir (Allahu Akbar - Allah este Cel mai Măreț) la aruncarea fiecăreia dintre acestea.

Apoi el va oferi animalul său de sacrificiu, dacă îi este cu putință.

După aceea își rade părul sau îl scurtează, dacă este bărbat, și raderea este mai bună în acest caz;

iar femeii îi este prescrisă doar să taie din el puțin, fără radere.

După ce a aruncat pietricele de la Jamrat și și-a tăiat părul, prin aceasta s-a eliberat de primul ihram și poate da curs tuturor actelor interzise în starea de sacralizare, cu excepția relațiilor intime.

Apoi coboară către Mecca și îndeplinește Tawaf al-Ifadah și Sa'i pentru Hajj, dacă îndeplinește Hajj al-Tamatu'a; sau dacă împlinește Hajj al-Ifrad sau Hajj al-Qiran, dar nu a reușit încă să facă Tauaf al-Qudum (Tauaf de sosire la Moscheea cea Sfântă). El poate amâna Tauaf și Sa'i până la lăsarea nopții sau până a doua zi, în funcție de posibilități.

Partea a cincea: Acte de efectuat în Zilele de Taşriq (11,12,13 Dhul Hijjah)

Odată ce pelerinul a aruncat pietricelele de Jamrat, și-a tăiat părul și a realizat Tauaf și Sa'i, se eliberează complet din starea de ihram și acum îi sunt permise lui toate acțiunile care îi fuseseră oprite pe parcursul perioadei de sacralizare - ihram, inclusiv relațiile intime.

Apoi, el se întoarce la Mina, unde înnoptează zilele de 11 și 12 Dhul Hijjah, și chiar 13 Dhul Hijjah, dacă este întârziat.

Apoi aruncă cele trei Jamarat când Soarele începe să coboare după-amiaza.

În ziua de 11 Dhul Hijjah aruncă prima rundă de Jamarat în cea mai îndepărtată Jamarat de Mecca și

cea mai apropiată de Moscheea Al-Khayf, cu șapte pietricele separate, una după alta; rostind Takbir (Allahu Akbar - Allah este Cel mai Măreț) cu fiecare pietricică aruncată. Apoi înaintează puțin și face rugi îndelung pentru orice își dorește. Iar dacă este dificil pentru el să stea îndelung în rugile sale, se va ruga chiar și rapid, cu ceea ce îi este la îndemână, pentru a împlini prin aceasta un act de Sunnah.

Apoi va arunca runda de mijloc a Jamarat și, de asemenea, va face rugi după aceasta.

Apoi aruncă, de asemenea, Jamarat al-'Aqabah, cu diferența că după aceasta pleacă fără a mai rosti rugi, așa cum făcuse în cazul celorlalte două.

Apoi, în cea de a 12-a zi a lunii Dhul Hijjah aruncă al-Jamarat așa cum a făcut și în ziua a 11-a de Dhul Hijjah, iar după ce a făcut aceasta, dacă dorește, se poate grăbi să părăsească Mina.

Dacă dorește, el poate și să întârzie părăsirea Minei și poate dormi în noaptea zilei de 13 Dhul Hijjah acolo și să arunce cele trei Jamarat, după-amiază, așa cum s-a menționat anterior; iar această întârziere este mai bună și preferabilă.

Nu este obligatoriu să se întârzie până în ziua a 13-a de Dhul Hijjah, decât dacă apune Soarele în a 12-a zi în timp ce el se află încă în Mina; în acest caz, este obligat să întârzie și să arunce cele trei Jamarat după ce Soarele trece de zenit, spre după-amiază.

În situația, însă, în care l-a prins apusul Soarelui în Mina în cea de a 12-a zi de Dhul Hijjah

independent de voința sa, ca spre exemplu, în cazul în care el a plecat și s-a urcat în mijlocul de transport, dar a întârziat din cauza traficului aglomerat sau orice asemănător, nu i se impune lui să întârzie (rămânând în Mina), întrucât întârzierea sa după apusul Soarelui nu a ținut de propria sa alegere.

Partea a șasea: Tauaf-ul de rămas bun

Când pelerinul dorește să părăsească Mecca și să se întoarcă acasă, în țara sa, el nu trebuie să facă aceasta fără a împlini Tauaf-ul de rămas bun.

Excepție fac femeile aflate la menstruație sau în perioada de lăuzie, care sunt scutite de Tauaf-ul de rămas bun și nici nu li se impune să vină la ușa Moscheii Sfinte pentru a își lua rămas bun, întrucât nu există nicio evidență în acest sens de la profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Tauaf-ul de rămas bun, trebuie să fie ultimul lucru pe care pelerinul îl împlinește înainte de a porni în călătoria spre casă.

Și nu este nicio problemă dacă el poposește încă pentru o vreme, așteptându-și companionii, încărcarea bagajelor sale sau cumpărarea anumitor lucruri în drumul său. Nu i se impune lui să repete Tauaf-ul decât în cazul în care călătoria sa de întoarcere se amână, ca în cazul în care la începutul zilei dorește să călătorească și împlinește Tauaf-ul

de rămas bun, iar mai apoi plecarea sa se amână până la sfârșitul zilei, caz în care i se impune lui repetarea Tauaf-ului de rămas bun, pentru a fi ultimul lucru pe care îl face înainte de plecare.

***

Cuprins

Un scurt ghid despre Pelerinajul cel Mare (al-Hajj)	2
Introducere	2
În primul rând: Condițiile acceptării actelor de adorare	2
Prima parte: Reglementările referitoare la Miqat-uri	4
A doua parte: Tipurile de Hajj și reglementările acestora:	5
A treia parte: Maniera și reglementările stării de sacralizare rituală - ihram:	6
Partea a patra: Madhurat al-ihram (acțiuni interzise în timpul stării de ihram)	9
Partea a cincea: Descrierea Tauaf-ului (înconjurarea rituală a Kaabei)	11
Partea a șasea: Descrierea Sa'i (traseul dintre Safa și Marua):	14
Descrierea Hajj-ului	17
Prima parte: Intrarea în starea de sacralizare ihram pentru Hajj:	17
Partea a doua: Înnoptarea la Mina	19
Partea a treia: Poposirea pe Muntele Arafah și înnoptarea la Muzdalifah	19
Partea a patra: Acte de efectuat în Ziua de Sărbătoare (Eid)	21
Partea a cincea: Acte de efectuat în Zilele de Tașriq (11,12,13 Dhul Hijjah)	23
Partea a șasea: Tauaf-ul de rămas bun	24